Kursus i Madlavning for Pigebørn i Skolealderen. Foreningen bidrog endog med en liden Sum til Understøttelse af et Kvindesagsblad paa det finske Sprog, nærmest beregnet paa Folkets Kvinder.

I omtrent samme Retning arbejder Foreningens Filialer, af hvilke der nu findes fem (i Stæderne Kuopio, Wiborg, Tammerfors og Landkommunerne Lappo og Jorois). Disse har endogsaa indrettet Kursus i Sløjd og Havebrug for Almuekvinder og Elementærkursus for ubemidlede Pigebørn.

Som det vil ses heraf, har Finsk Kvindesamfund mere og mere taget en praktisk Retning og maatte som Følge af vore politiske Forhold koncentreres paa Oplysningsarbejde. Takket være nogle frisindede Folkerepræsentanter har det dog ogsaa lykkedes Foreningen at faa nogle af sine Formaal frem i Landdagen, saaledes Sædelighedsspørgsmaalet, Kvindernes Ejendomsret, Valgbarhed til Fattigkommissioner og Ret til at studere ved Universitetet. Men som alt nævnet har Foreningens Hovedopgave været at udbrede Oplysning blandt Folkets Kvinder

Der foreligger ogsaa allerede Kendsgerninger, som tyder paa, at vore Almuekvinder ikke er helt fremmede for Kvindesagstankerne. Medlemmerne i „Finsk Kvindesamfunds" Filialer er for en stor Del Kvinder af den arbejdende Klasse. Vort Blad med finsk Sprog „*Koti ja Yhteiskunta*" har de fleste af sine Abonnenter blandt Almuens Kvinder, som endog indsender Notitser og Artikler til Bladet samt understøtter det med aarlige Garantibidrag.

Der findes unægtelig megen Uvidenhed og Raahed blandt vort Folks udannede Kvinder. Alt Reformarbejde blandt dem vanskeliggøres ved deres dybt indgroede Tro paa, at Kvindens underordnede Stilling er i Overensstemmelse med Guds Vilje; men trods alt synes det ofte lettere at komme dem i Tale end de dannede Kvinder. Den jævne Kvinde maa daglig lide under de Misforhold, der er i hendes Stilling. Hun *føler* dem i al deres Nøgenhed, og derfor turde det maaske blive lettere at faa hende til at *forstaa* Ardejdet for deres Ophævelse. Vort Lands dannede Kvinder derimod har endnu ej følt Skoen trykke fuldt saameget som Kvinderne i de gamle Kulturlande. Deres Arbejdsomraader er endnu ikke saa overfyldte, Arbejdslønnen er endnu ikke trykket saa lavt ned, at de er bragte til at tænke over deres Stilling, og derfor forholder de sig ligegyldige overfor alt Kvindesagsarbejde. De kan nyde Frugten af alle de Fordele, en forandret Anskuelse af Kvindens Rettigheder giver dem, men de kan aldeles ikke indse Sammenhængen mellem denne Forandring og det organiserede Arbejde for Kvindesagen. Deraf kommer det at „Finsk Kvindeforening" i Helsingfors, en Stad paa omtrent 60,000 Indbyggere, kun tæller 120 Medlemmer. Selv de kvindelige Studerende, vor eneste kvindelige Læge, vore kvindelige Handlende,